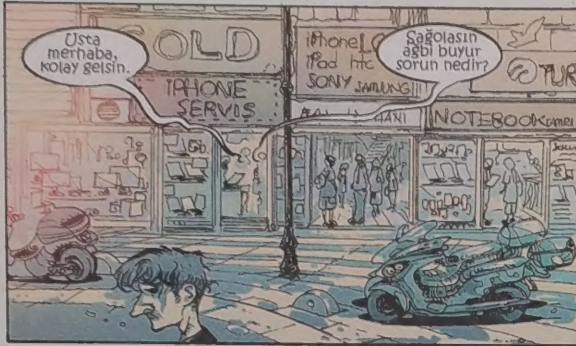

UYUKUSUZ

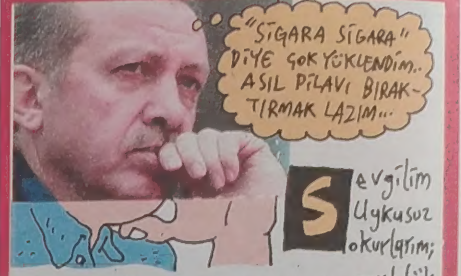
"BİZİM ÇOCUKLAR
BECEREMEDİ" NİN İNGİLİZCESİ
NEYDİ?..

AUR BOYS DÜDÜT.

UYUYUN LAN

Gezi Parkında yoga yapıp, gıttıbık mekle olmuyo vatana sahip çıkma işleri... Doğrusunu gösterdiler...

Vay be... Son 17 senedir Türkiye'den Amerikaya "El öpme turizmi" var di lan... Kendi gidemeyen anasını, balasını yolluyordu el öptürmek için.. Amerika cıddı bir turizm gelirinden oldu.. Ruslara satamadığımız domateslerin acısını çıkar-dık..

Herif, "Allah onların evlerine ates-ler salsın, yuvalarını başlarına yığsın diye beddua ederken hava kuvvetle-rini kastediyomuş ya lan.. Beddua etmiyo da, kontrol kulesi gibi uşaklara kalkış izni veriyoo.. Başkan olmak istiyorum diye sene lerce bana kaynadınız.. Elalem amerikalardan buraya başkanlık ya-pıyordu.. Hakimi, savcısı, paşası, hepsi ağzının taine bakıyordu.. Burayı boş bırakmazlar olm.. Siz seçmezseniz baskaları seçer verir baskanınız.. Sonra el öpmeğe tee amerikaya git Allah git.. Yakın-dan bi yerden seçin.. Minibüs mesafesi olsun..

Büyük Ortadoğu Projesi denen müsbet bitiyö mu ne? Sankim öyle bi rüzgarlar esiyö.. Rusyatarı fından esince seriğletiyö.. Ama bi pre-jeci bitirir, bir diğerini başlatır bu yavaşklar.. Zamanında da Apo'yu verdiler, foto başladı..

Ben bu egemen güçlerin derdi-ni sxxxm.. Rahmetli Ecevit "Birileri düğmeye bastı", dedigin-den berî aksiyon bitmedi ülkede.. Hiç alışık olmadığımız şampiyonluklar.. la, birinciliklerle donatılarak örnek islam ül-kesi sloganıyla başlatılan süreç, bombalarla, darbelerle yapıyo kapanışı..

PSİKOZ

KENAN YARAR

UYUYUN LAN

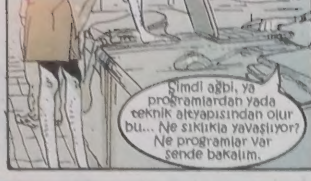

Gezi Parkında yoga yapıp, gıztbök mekle olmuyo vatana sahip çıkma işleri...Doğrusunu gösterdiler..

Vay be... Son 17 senedir Türkiye'den Amerikaya "El öpme turizmi" var di lan.. Kendi gidemeyen anasını, balasını yolluyordu el öptürmek için.. Amerika ciddi bir turizm gelirinden oldu.. Ruslara satamadığımız domateslerin acısını çıkar-dık..

Herif, "Allah onların evlerine ates-ler salsın, yuvalarını başlarına yaksın diye beddua ederken hava kuvvetle-rini kastediyomus ya lan.. Beddua etmiyo da, kontrol kulesi gibi uçaklara kalkış izni veriyor..

Başkan olmak istiyorum diye senelerce bana kaynadınız.. Elalem amerikalardan buraya başkanlık ya-pıyodu.. Hakimi, savcısı, paşası, hepsi ağzının taine bakıyodu.. Burayı boş bırakmazlar olm.. Siz

miz domateslerin acısını tıkalı-
dık..

Herif, "Allah onların evlerine ates-
ler salsın, yuvalarını başlarına yıksın
diye beddua ederken hava kuvvetle-
rini kastediyomuş ya lan.. Beddua
etmiyo da, kontrol kulesi gibi
uçaklara kalkış izni veriyoo..

Baskan olmak istiyorum diye sene
lerce bana kaynadınız.. Elalem
amerikalardan buraya baskanlık ya-
pıyodu.. Hakimi, savcısı, paşası,
hepsi ağzının taine bakıyodu..
Burayı boş bırakmazlar olm.. Siz
seçmezseniz baskaları seçi verir
baskanınızı.. Sonra el öpmeye tee
amerikaya git Allah git.. Yakın-
dan bi yerden seçin.. Minibüs
mesafesi olsun..

Büyük Ortadoğu Projesi denen
müsibet bitiyo mu ne? Sankim
öyle bi rüzgarlar esiyo.. Rusya tara-
findan esince seriialetiyo.. Amm bi pre-
jeyi bitirir, bir diğeri başlatır
bu yavşaklar.. Zamanında da
Apo'yu verdiler, fetö başladı..

Ben bu egemen güçlerin derdi-
ni sxxxm.. Rahmetli Ecevit
"Birileri düğmeye bastı", dedigin-
den beri aksiyon bitmedi ülkede.
Hiç alışık olmadığımız şampiyonluklar-
la, biriciliklerle donatılarak örnek islam ül-
kesi sloganıyla başlatılan süreç,
bombalarla, darbelerle yapıyo
kapanışı..

YIKULSIZ

Ordu içindeki bir grubun darbe girişimi kısa sürede çöktü. Darbe girişiminin yaşandığı 15 Temmuz'dan beri yaşanan olaylar yüzünden tüm Türkiye hâlâ alarmda.

Darbe girişimi sonrası internette yayın yapan bazı haber sitelerine erişim engellendi.

Hep diyodum, çin karate filmlerindeki usta döğüşçü ihtiyarlar gibi, bir son numarası olacaktı Pethullah Gülen'in. Oldu, denedi, yenildi. Şimdi onu lanetleyenler, zamanında hocam, efendim diye elini öpenler. Şimdi ona vatan haini diyenler, kolpa davalarına gönüllü savcı olmayı üstlenenler. Şimdi onun iadesini isteyenler, türkçe olimpiyatlarına sektirmeden koşa koşa giden protokol. Peki biz sizin tercihlerinize nasıl güvенеceğiz? Biz, Allah'la aramıza kimseyi sokmak istemeyenler, meydanlarda şov yapar gibi tekbir getirmeyen yurtseverler. Aydınlanmış bir halk hepimizin istegi. Hadi o vakit, reddedelim NATO'yu, kapitalizm işleril..

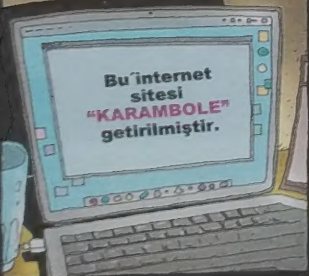
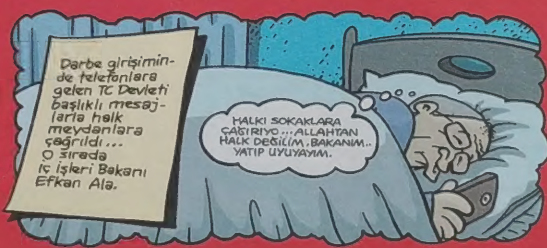
VEDAT ÖZDEMİROGLU

Normal şartlar altında aklı başında bir insanın, her hareketi gizli, ne idüğü belirsiz, bir tarihten çok kült'e, bir sivil toplum kuruluşundan çok çıkar amaçlı suç örgütüne benzeyen; onlarca yıldır faaliyette olduğu hâlde sadece ve sadece zenginlere, bürokrasinin yüksek kademelelerine ya da bu kademelelere yüklebilecek kişilere kukak açar; tarihinin hiçbir döneminde bir taban hareketi olmamış, olmaya da niyetlenmemiş ve tipki kan emen bir mafya gibi sadece işadamlarına yanaşmış; fakirlerin de çocuğu zeki ve başarılı olanlarını kullanıp diğerlerinin üç kuruş parasına göz dikerek yıllarca dershanelerinde soyup söğane çevirmiş, sırf başarıları yüksek görünsün diye soyup söğane çevirdikleri çocukları abuk subuk çakma üniversitelere, gerektiğinde Azerbaycan'a, Gürcistan'a okumaya göndermiş, Türkiye'deki son iki askeri darbeye esas duruşa geçmiş, 12 Eylül'e methiyeler düzmüş, 28 Şubat'a yalakalıklar yapmış, lideri kongrelerle övgülerinden yetişen bir örgüte bütün bunları bilecek destek olması, yanaşması, bu örgütün liderine sabah akşam yıllarca yalakalık yapması düşünülemez. Bilmemesi ise, aklı başında olduğu an kabulünden hareketle kabül edilemez. Bütün bunlara ek olarak, aynı örgüt hemen hepsi saibeli ve aptal olmayan herkesin sakalemini görebileceği deliller ve insanların namusuna, haysiyetine yönelik görülenmiş ifturlarla onine geleni suçladığında; önlerine tehdit oluşturan onlarca insanı yıllarca hapislerde süründürdüğünde, örgütün müridi polisler arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi gaz ve kurşun sıkarak öldürüp sindirdiğinde; bugün hungür hungür ağlayan örgüt müridi gazeteciler Gezi Parkı'ndaki arkadaşlarımızı haysiyetsizce ifturlar atıp dalga geçtiğinde hâli aynı örgütün yalakalığını üstelik daha önce defalarca yalıcılığı yaptığı askeri darbeler kabak gibi ortada olduğu hâlde "Ama bunlar darbelerle karşı, askeri vesayete karşı mücadele ediyor", yalanını bir gün bile utanmadan, bir gün bile skandalın papağan gibi tekrar ede ede örgüte yalakalık yapmaya devam edenin yalnız aklı melekeleri değil, ahlâki ve haysiyeti de sonuna kadar sorgulanır. Ve normal şartlar altında bu cumhuriyet tarihinin en alçak örgütü, en azından bu kez yıllarca kol kola girip sadece iki yıldır bozduğu diktatöre askeri darbe yapmaya kalktığında bu örgütü hâlâ "ama ne demokratlar, ne de darbeye karşılar" diye savunan insanların artık değil sağda solda yazı yazmak, televizyona çıkıp ahkâm kesmek, millette alkol vermek ve hatta insan içine çıkmak; karısının-kocasının, çocuğunun-çocuğunun bile yüzüne bakamaması gerekir. Ama Yeni Türkiye'de henüz okuma yazma bilmeyen bebenin bile görebileceği gerçeği hiç görmeden ya da görmemiş gibi yaparak aynı örgütün liderine yalakalık yapmaya devam eden adamların sözde bağımsız, bir de utanmadan millette gazetecilik etiği deri veren sitelerde yazmaya devam ettiğini görebilirsiniz.

Ve normal şartlar altında bir askeri darbeye halkın sokaklara dökülerek karşı çıktığı bir ülkenin geleceği parlaktır. Ama düşük zekâlı ya da çok çok düşük ahlâklı dangalaklar tarafından bütün fabrika ayarlarıyla oynanan, yeteneksiz siyasetsizler tarafından dengeleri sarılsan, hırız müteahhitler, alton tüccarları ve rüşvetçi siyasetsizleri tarafından ahlâki değerleri erozyona uğrayan ülkelerde, darbeye karşı direniş çok daha koyu bir fazızın habercisi olabilir.

Darbe girişimi sonrası "T.C Devleti" başlıklı mesajla halk meydanlara çağrıldı.

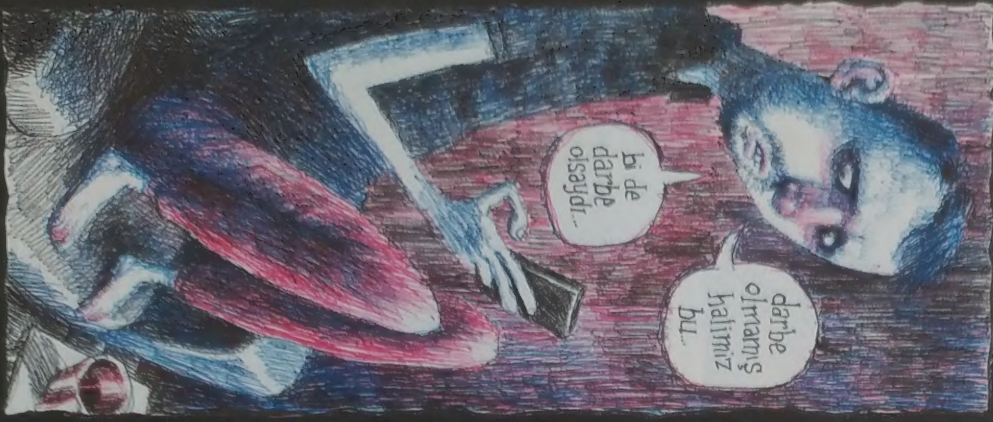

Tayyip Erdoğan'ın Başkanışmanı Şeref Malkoç, "Darbeye teşebbüs edenlere karşı milletin meşru müdafaa hakkını savunması için ruhsatlı silah verilmesinin önünün açılması lazım," dedi.

UŞAK

Darbe girişimi sonrası internette yayın yapan bazı haber sitelerine erişim engellendi.

Hep diyodum, çin karate filmlerindeki usta doğuşçu ihtiyarlar gibi, bir son numarası olacaktı Fethullah Gülen'in. Oldu, denedi, yenildi. Şimdi onu lanetleyenler, zamanında hocam, efendim diye elini öpenler. Şimdi ona vatan haini diyenler, kolpa davalara gönüllü sevcı olmaı üstlenenler. Şimdi onun iadesini isteyenler, türkçe olimpiyatlarına sektirmeden koşa koşa giden protokol. Peki biz sizin tercihlerinize nasıl güvенеceğiz? Biz, Allah'la aramıza kimseyi sokmak istemeyenler, meydanlarda şov yapar gibi tekbir getirmeyen yurtseverler. Aydınlanmış bir halk hepimizin isteğı. Hadi o vakit, reddedelim NATO'yu, kapatalım üsleri!..

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Darbe girişimi sonrası "T.C Devleti"

Darbe girişiminin de felaketlerine gelen T.C Devleti başkılı mesajı- larla halk

CENAZELER ARTIK ÖYLE SIRAĞIN OLDU KI, ANNELER, KIZ BAKIMAYA GAZETELERE GELMENE BİŞLADI...

Ordu içindeki bir grubun darbe girişimi kısa sürede çöktü. Darbe girişiminin yaşandığı 15 Yüzünden tüm Türkiye hâlâ alarmda.

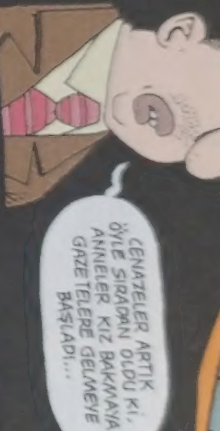
NSA

NEKİT SEKTÖR KİTİMİ
BARI UYGUR

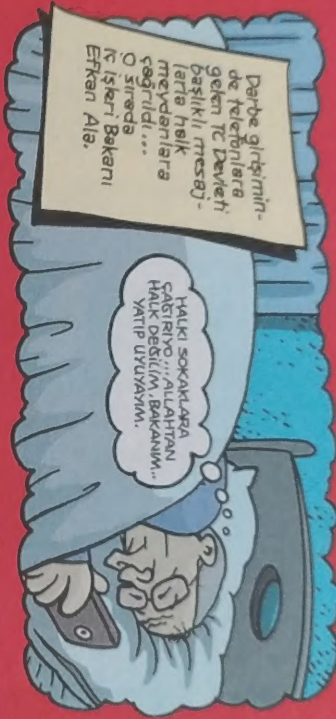
Normal şartlar altında aklı başında bir insanın, bir hareketi gizli, ne idüğü belirsiz, bir tarihten çok küte e, bir sivil toplum kuruluşundan çok çıkar amaçlı suç örgütüne benzeyen, onlarca yıldır faaliyette olduğu hâlde sadece ve sadece zenginlere, bürokrasinin yüksek kademele rine ya da bu kademelelere yükselebilecek kişilere kucak açan; tarihin hiçbir döneminde bir taban hareketi olmamış, olmaya da niyetlenmemiş ve tipki kan emen bir mayıya gibi sadece işadamlarına yanaş- mış; fakirlerin de çocuğı zeki ve başarılı olanlarını kullana- nelerinde soyup söğana çevirmiş, sırf başarıları yüksek görünüşün diye soyup söğana çevirdikleri göcükleri abuk subuk çakma üniversitelere, gerektiğinde Azerbaycan'a, Gürcistan'a okutmuş...

İstenevenler, meydanlara...
yaptırabilirler. Aydınlanmış
yurtseverler. Aydınlanmış
bir halk hepinizin isteri.
Hadi o vakit, reddedelim
NATO'ya, kapatalım işleri!..

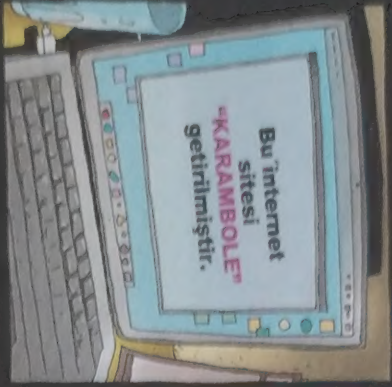
VEDAT ÜZDEMİROĞLU

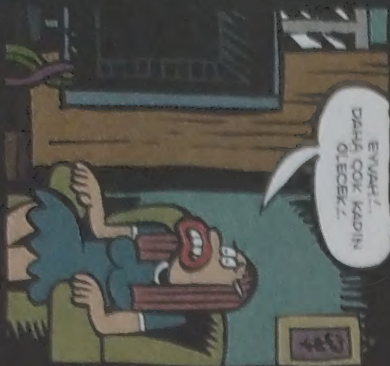
Darbe
girişimi
sonrası "T.C
Devlet"
başlıklı
mesajla halk
meydanlara
çağırdı.

Darbe girişiminin de telefonlara gelen TC Devleti başlıklı mesajlarla halk meydanlara çağırıldı... O sırada İçişleri Bakanı Erkan Ala.

Tayyip Erdoğan'ın Başbakanı Şeref Mahkoç, "Darbeyle teşebbüs edenlere karşı milletin meşru müdafaa hakkını savunması için ruhsatsız silah verilmesinin önünün açılması lazım," dedi.

Normal şartlar altında akıl başında bir insanın, her hareketi gibi, ne istediği belirsizdir, bir taraftan çok kültürlü, bir sivil toplum kuruluşundan çok çıkar amaçlı suç örgütüne benzeyen, onlara yitir faaliyetinde olduğu hâle sadece ve sadece zenginlere, burjuvazinin yüksek kademele- rine ya da bu kademelelere yükselmeyecek kişilere kuşak açan; tarihini hiçbir döneminde bir taban hareketi olmaması, olmaya da niyetlenmemiş ve tipki kan emmen bir mafya gibi sadece işadamlarına yandaş- mış; fakirlerin de çocuğu zeki ve başarılı olanları kullanıp diğerlerinin uç kurşun parasına göz dikerek yıllarca dersta- nelerinde soyup söğene çevirmiş, sırf başarıları yüksek görünen diye soyup söğene çevirdikleri çocukları abuk subuk çökme üniversitelere, gerekçesinde, Azerbaycan'a, Gürcistan'a okumaya göndermiş, 12 Ey- Türkiye'deki son iki askeri darbede esas duruşa geçmiş, İleri kılıf e methiyeler düzmüş, 28 Şubat'a yalakaçlıklar yapmış, İleri kıl e methiyelerle örgütlerinden yetmiş bir örgüte bütün bunları bilerek destek olmasa, yandaşları bu örgütün liderine sabah akşam yıllarca yalakaçlık yapması düşündülemez. Bilimemsi ise, akıl başında olduğu on kabulünden hareketle kabul edile- mez. Bütün bunlara ek olarak, aynı örgüt hemen hepsi şaibeli ve aptal olmayan herkesin sakalemini görebileceği deliller ve insanların namusuna, haysiyetine yönelik görülmüş iftirlarla önüne geleni suçladığında, onlara koyduğu iki üç kati- lin arasına sıkıştırdığı, varlığına tehdit oluşturan onlara insanı yıllarca hapislerde süründürdüğü- de, örgütün muradı polisler arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi göz ve kurşun sıkarak öldürüp sindirdiğinde, bugün hüngür ağlayan örgüt müridi gazeteciler Gezi Parkı'ndaki arkadaşlarını- za haysiyetsizce iftirlalar atıp dalga geçtiğinde hâlâ aynı örgütün yalakaçlığını üstelik daha önce defalarca yalakaçlığı yaptığı askeri darbeler labak gibi ortada olduğu hâlde "Anna bunlar darbelerle karşı, askeri vesayete karşı mücadele ediyor," yalanını bir gün bile utanmadan, bir gün bile sıklıktan papagan gibi tekrar ede ede örgüte yalakaçlık yapmaya devam eden yalnız akıl mele- keleri değil, ahlaki ve haysiyeti de sonuna kadar sorgulanır. Ve normal şartlar altında bu cumhuriyet tarihini en alçak örgütü, en azından bu kez yıllarca kökoba gırp sadece iki yıldır bozduğu diktatöre askeri darbe yapmaya kalktığında bu örgütü hâlâ "ama ne demolarlar, ne de darbeye karşılar," diye savunan insanların artık değil sağda solda yazı yazmak, televiz- yona çıp abkım kesmek, millete akıl vermek ve hatta insan içine çıkmak, karısının-kocasının, çocuğunun-çocuğunun bile yüzüne böknaması gerekir. Ama Yeni Türkiye'de henüz okuma yazma bilmeyen bebinin bile görebileceği gerçek hiç görmeyen ya da görmemiş gibi yaparak aynı örgütün liderine yalakaçlık yapmaya devam eden adamların sözde bağımız, bir de utanmadan millete gazetecilik ettiği derisi veren stilerde yazma- ya devam ettiğini görebilirsiniz.

Ve normal şartlar altında bir askeri darbeye halkın sokak- lara döktükleri karşı çıktığı bir ülkenin geleceği parlaktır. Anna düşük zekâlı ya da çok çok düşük ahlaki dangalaklar tarafından bütün fabrika ayarlarıyla oynanan, yeneksiz siyasatçılar ta- rafından dengeleri sarılsan, hırsız müteahhitler, altın tüccarları ve rüşvetçi siyasatçılar tarafından ahlaki değerleri erozyona uğratan ülkelerde, darbeye karşı direniş çok daha koyu bir faşizmin habercisi olabilir.

æ Hoşça kal.

"ben alpay erdem"
22 Temmuz Cuma / **Kadıköy Kılıç Mekan** / Saat: 21.30 /
bilgi: 0536 954 58 35 (biletler biletix)

uğur gürsoy

BEN

ALPAY
ERDEM

Merhaba.

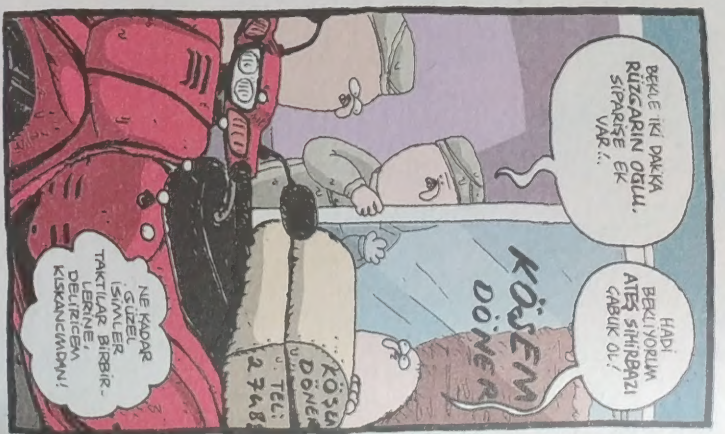
Yüz yıllar boyunca araba sahibi olmak istemedim, oğlumuz Hazar doğunca hemen araba aldım. Hemen ama. Saniyesinde. Koşa koşa. Çocuk böyle bir şey demek ki: "Kas lan" diyor resmen çocuk, "araba al, beni ayar etme" diyor. Hazar gerçekten çok fena bir çocuk. Henüz dokuz günlük ama bizi içip içip dövmesinden korkuyorum. Ne diyordum, hah, araba aldım. Ben ehliyetimi yaklaşıp on iki sene önce almıştım. On iki sene boyunca yattı o ehliyet. Hani derler ya, tertemiz, hah işte o. Bu arada "hah" ne ya, ikidir, bunu da sayarsan üç. Ne diyordum. Bak yine diyememeliye başladım. Halbuki ben bu diyememelerimi bırakmış gibiydim. Yine mi başlad! lan bu diyememeler. Neyse ne diyordum, araba aldım. Elbette araba kullanmay bilmiyorum. En son on iki sene önce sinavda yarım metre kullanmıştım, onda da sert fren yapmıştım. Hoş olmamıştı. Arabayı aldım, arkadaşım geldi, o getirdi eve arabayı. "Bir ara öğretirim sana" dedi gitti. Araba bir hafta kadar evin önünde yattı öyle. Aslında o kadar yatmazdı da ortalık karşı biliyorsunuz. Bu olayın olduğu, ortalığın kaşığı gece, bir de televizyondan bildirge okunmasıyla, hah dedim, bu dört oldu "hah", bunu da sayarsan beş, ne diyordum, bildirge de okunmasıyla, bir an dedim "resmen darbe oldu".

Özlem'imle birbirimize baktık, birimizin bir şey söylemesi gerekiyordu, Özlem'im söyledi, "çay koyuyorum" dedi. Korkunç bir geceydi. De-tayına gitmeyeceğim, hepimiz her şeyi yaşadık zaten. Hah, araba. Altı oldu. Sayarım. İki gün de öyle yattı, ilk kez bugün çıkık yola arabayla. Arkadaşım geldi öğretemeye. Doğrudan oturttu beni sürücü koltuğuna. Emniyet kemeri takmak için sağma davrandım önce. Sürücü koltuğuna oturunca soldaymış ya lan meğersim lan. Hayatında oturmamışım ki sürücü koltuğuna, ben nereden bileyim lan. Arkadaşımın tane tane anlatmasıyla bir şekilde park yerinden çıkabildim, sonra trağe karıştım. Öhüne başka bir araç kırıyor mesela, "ay n'apıyorsun sen be pis" diyorum, insan çıkıyor, "ay git kıst kıst" diyorum. Meğersim böyleymiş bu. Acemilikte böyleymiş. Ne zaman ki insanlar enişmelerinin gırtlara dübel çakmakla tehdit etmeye başlamıştı, işte o zaman iyi bir sürücü oluyormuşsun. Güven geliyormuş, Poloneköy'e kadar gittik, geri döndük. Bir kısmında yine arkadaşım devraldı arabayı: "Tamam çok da şeytane şimdilik" diyerek. Durumlar bu şimdilik.

Bu arada baba olduğumu her yerde söyleyemiyordum. Ümraniye'deki benzinçi baba olduğumu biliyor mesela. Konyolu'ndaki kahvecide çalışan çocuklar baba olduğumu niye bilisinlerdi ama biliyorlar. Cansel Elçin yeni bir futbol takımı kurdu, beni de aldı takıma, ilk maç ilk buluşmada söyleyiverdim herkese baba olduğumu. Bir beni durdursun diyeceğim ama zannedersen bu pek mümkün değil. Herkeşler durana kadar rahat etmeyeceğim ben galiba. Herkeşler ama.

Bazen kedî Venus'le kedî Çiko'ya bakıyorum da, "içinde hiçbir kötülük olmayan canlılar lan bunlar resmen" diyorum. Kötülük nedir bilmiyorlar. Gözlerini açtılar, evimize geldiler. Dünyaları evden ve bizden ibaret. Eskiya evden kaçsalar, kaçamazlar da, hadi diyelim kaçtılar, dışarıda tekmenin önüne yatarlar. Hiçbir kötülük bilmiyorlar, görmüyorlar. Ne bileyim, böyle düşününce insan duygulanıyor. Bu arada yazarken bile tepem attı içinden, o tekmeyle var ya, güüne sokarım ben o kişni. Katlamda yaratıcım sevdan sev oldum resmen bir an. Off düşünce!

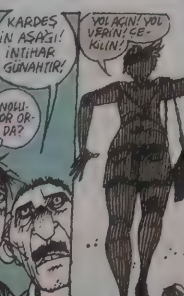
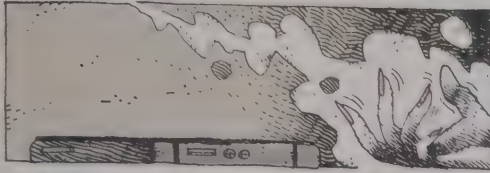
uyur gâlisoy

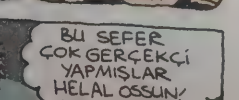
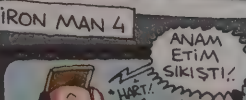
AYKUT NİÇİN ÖLDÜ?

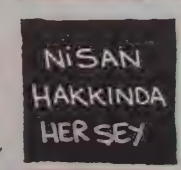
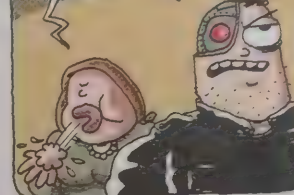
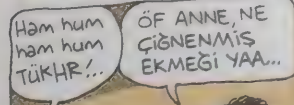
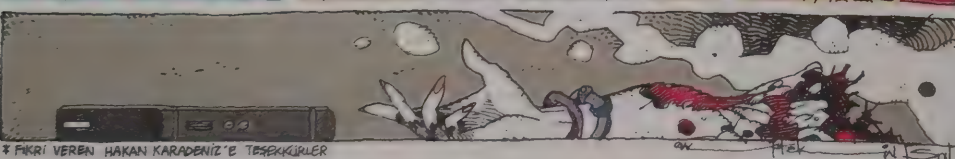
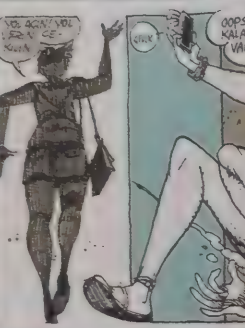
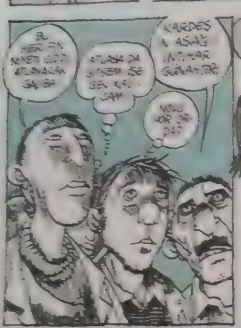

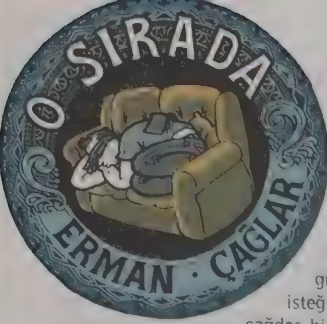

nisanhakan

Cuma Akşamı.

Cuma akşamı iş yerinde insanlarla oturuyorduk. Toplantılarda bulunmuştuk, önemli mevzuları çözmüştük. Ben müdür olmak istediğimi bir kez daha gündeme getirmiştım, bu isteğim bir kez daha "burası çağdaş bir iş yeri, burada müdür

diye bir pozisyon yok" denilerek geri çevrilmişti. Anlamıyorlardı. Müdür bizim cumhuriyet sonrası sosyal yapımızın sıvasıydı, müdürü olmayan bir toplumun duvarları boya tutmazdı. Çağdaş iş yerleri artık duvarların boyanması gerektiğine inanmıyordu. Kaba inşaat içinde çalışmak onlara minimal estetik gibi geliyordu. Makintoş bilgisayarlarını gösteriyorlardı, bak ne kadar minimal, hepimiz böyle olmalıyız diyorlardı. Gerçekten bilgisayarlarının masaüstü işviçreli bir mimarın evine benziyordu. Evde hiçbir şey yok, bir tane tekli koltuk bir tane minimal dizayn olduğu için beşbin euro değerinde sehpa var, sehpayı yanlışlıkla gay bardağı koyarsan işviçreli mimar sinir krizi geçirir gibi. İşviçreli mimar misafir beklemiyor, akrabalılarıyla ilişkisini kesmiş. Yatıya misafir gelmesi gibi bir olasılığı düşünmek bile istememiş. Bir tek ben evden getirdiğim casper marka laptopumu kullanmakta ısrar ediyordum, masaüstü babannemin oturma odasıyla hayvan pazarı karışımı bir şeyi andırıyordu. Dantelli,

Şanlı masaüstümüz.

yatacağı olabilen üçlü kanepeli bir hayvan pazarı. Sıcak, kalabalık ve neşeli. Hayat dolu. Gerçek hayat. Hayvanıyla, akrabasıyla, misafiriyle, laftan anlamayan durmadan bağırarak küçük çocuğuyla, ultra gerçekçi bir hayat. Duvarları şampanya rengine boyalı. Bu iş yerini makintoş bilgisayara benzetmek için ısrar ediyorlar, duvarları sıvasız çıplak beton, rutubet yapıyor, kızlar durmadan üşüyor, kızlar müdür olmadığı için kimseye sormadan kendi kafalarına göre kombiyi köklüyorlar, yazın klimayı kapatıp kumandasını saklıyorlar. Oysa iş yerinde bir müdür olsa, ilk olarak duvarları şampanya rengine boyatır, kombiyi kilitli bir dolabın içine aldırır, kombi ayarlarını bir yönergeyle sabitler, klimanın kumandasını ellemeye kalkarsa aç köpeklerin önüne atar. Ben bu işe talibim.

İnsanlara böyle şeyleri izah etmeye çalışırken köprünün tanklar tarafından kapatıldığı haberini aldık. Kızlar "noluyor ya, akşam konser vardı, karşıya geçilmiyor mu üff ya" diye sıkıntı çıkartmaya çalıştılar, "çok şey yapmayın, en fazla darbe oluyordur meh meh" diye zevzeklik ettim çok da düşünmeden. Gerçekten darbe oluyormuş. İnsan zevzekliğinin yersizliğini daha tatsız bir şekilde öğrenemez. Böyle hayat dersi olmaz.

Çok panikleyemedim, yapımda yok, akrabalardan önce yemeksepeti.com'u kontrol ettim. Hala çalışıyordu. İş yerine dört tane büyük pizza, litrelik ayran, litrelik kola ve patates çipsi söyledim ne olur ne olmaz diye. Pizzacıdan arayıp "ülkede darbe oluyor, siz hala siparişinize "kola diyet olsun, bazen diyet sipariş ediyoruz normal geliyor, iş yerimizdeki kadınlar normal kola içmiyor" diye not düşünüyorsunuz, yargılanacaksınız"

diyecekler diye bekledim ama aramadılar, sipariş yarım saate geldi. İnanması çok güç. Kolayı yanlış getirmişler ama sıkıntı yapmadılar, pizzaları kartları ödedim, parasını da sonra şirketten alırım diye fişimi de sakladım. Pizzacının eleman siparişleri bırakırken trt'de yurt genelinde sokağa çıkma yasağı ilan edildiğini öğrendim. Elemana "abi ordu yönetime el koydu, iş yerine dönme istersen, burada bizimle kal, pizzaları yeriz, iş yerinin kanepelerinde sırayla uyuruz" dedim; "çok fazla sipariş var abi, patron beni s.ker, yine de teşekkür ederim" diyerek reddetti. Ülkede çok garip olaylar oluyordu.

Cennet Bulgaristan.

Annemi aradım, "sakın sokağa çıkmayın oğlum" dedi, "bu ülkeyi ne hale getirdiler" dedi, "bakalım altından ne çıkacak" dedi. Bütün sistemleri çalışıyordu, sıkıntı yoktu. Kardeşimi

aradım, o da olayları televizyondan izliyordu. Babannemi aradım, babanneme ulaşamıyordum. Televizyonda haberleri izlerken ordusundan hükümete, amerikasından rusyasına herkese inanılmaz küfürler ediyordu, çok güçlü düşmanları vardı ama ilk dalgada tutuklanmamıştır herhalde, ne bileyim. Annemi yine aradım "babannem nerede" diye, "dün amcanlarla bulgaristan'a gitti tatil amaçlı" dedi. İnanılmaz ama ülkeden kaçmayı ilk başarılarından biri olmuştu. Bulgaristan'da alkolüzs kokteyl içip levay türk lirasına çeviriyor, amcamlara "iyi ki geldik, değişiklik oldu" diyordu. O anda hayatında güzel değişiklikler olan ender insanlardan biriydi.

İltem Dilek

Barış UYGUR

Budacı dışımları ve tizmleri ben de hayal kuruyordum. Ben de bir fikir verecektim ve kendi hâline bir aile holdenirdi. anızn karını ebe birse değeri birse katlayacaktı. Bir kaç gündür iş dünyasına bir efsane olma yolunda adını adını ilerliyorum. Kapımda ağımda puro, üstümda smokine top verdim ekonomi dergilerinde yollar "İş Dünyasına Dahil Cocuğu" diye bahsedilecekti belki de. Keşke benim iş hayalci peşinde koşağamış iş dünyasına girmişmiş diye düşündüm. Yarım saat sonra dış temizliği de bitmiş, çektili, gömleki, karavatı bir insan olarak Frat'ın muayenehanesindeki küçük mutfakta oturmuş sigara içiyordum.

"Hah, aferin," dedi arkamdan içeri giren Fırat. "Oğlum yeni temizledim dişlerini söndür o sigaray. Kiravatı da kirletme ha, haftaya düğüne gideceğim, lâzım."

"Dikkatli bak lan," dedim elimdeki sigarayı göstererek. "Bakalım sigarayı bu kadar dikkatli kullanırsan ne olur?"

"Onda da var parukül, aerosol değil mi o?"
 "Olur mu canım, buhar bu," dedim bilmiş bilmiş.
 "Ustamın damadına Adnan Hoca mı geliyordu oğlum sizin? Gerçek bir sözelcisin"

"Kimya dersinize Adnan Hoca mı geliyordu öğretim üyesi olarak, resmen."

"Koş kaçırma öğle tatilini plazadakiler seni bekliyordur. Orada ciddi ciddi işe girmeyesin sakın?"

"İlan yalla beklenir Bir de gidip CEO oluyormuşsun yanlışlıkla... Bana bak,

öyle bir şey olursa beni de yanına aldır lan, CEO yardımcısı falan bir şey yap CMO yap ya da Şiif Medikal Ofisir?"

Fırat'ın içgelmeleriyle uğraşacak vaktim yoktu. Hem CEO yardımcısı olarak aklımda elbette Erkan Can vardı zira Erkan abi girdiği her ortamı neşelendiren, pozitif enerji yayan bir adam olduğu için şirkette artan pozitif enerji üretime de yansıtacak bence.

Hem plaza arkadaşlarım hem de Pervin Hanım plazanın önündeydiler. Yanlarına gelince,

"Oo baksana Barış Bey elektroniğe geçmiş abi," diye takıldı Cengiz

"E abi adam inovasyon adamı," diyen Tuñç'a biraz sert bir şekilde bakınca ikisi de sustular. Benim hedefim idareci olan Pervin Hanım'dı. Zaten o da lafı ağzımdan alarak

"Barış Bey, bir kahve içelim mi beraber," diye teklif etti.

İki bina yandaki Starbucks'a girerek oturduk. Sırf Pervin Hanım'a eşlik etmek için ben de double espresso istedim. Fırat Budacı dış temizliğinin üzerine kahve içtiğimi görse çok kızardı.

Heyecanla şirketin kafamdaki fikirleri anlatmaya başladım. Bir kere holdingin elektronik komponent distribütörlüğünü geliştirmesi, özellikle sensör teknolojisinde kendi patentiyle imalat gerekiyordu. Holding için şirketin amacıyla taşınabilir alanlarda faaliyet gösteren şirketin ihtiyaçlarına yönelik sensörler geliştirmeliydi. Diğer yandan madem çimento üreticiydik neden kâğıt beton sektörüne kayıtsız kalıyorduk ki? Ayrıca yine şirket için holding şirketlerindeki bütün tepe yöneticileri: rotasyonda bütün şirketlerde görev yapmalı, her şirket liderini çok yakından tanıyarak şirketin bir üst seviyeye taşınmalıydı.

Pervin Hanım anlattıklarını ilgiyle dinledi ve hatta not almaya başladı. Artık tam gaz gidiyordum.

"Ayrıca," dedim, "Örneğin Erkan Can'ı bilirsiniz, onu holdingte CEO yardımcısı yapmak, tüm çalışanların motivasyonunu artırır."

Önce duraksadı sonra birden gülerek "Ah bir an şaka yaptığınızı anlamadım. Benim Fehmi Bey'le toplantım var, acil çıkmak zorundayım, Akşam iş çıkışı plazanın gyminde olacağım, gelirsiniz görüşelim," diyerek apar topar kalktı. İyi de benim kimlik kartım olmadığı için plazaya giremezdim ki?

Ertesi hafta ödünç aldığım kıraatı gotürdüğümde Fırat Budacı muayenehanesinin küçük mutfagında sigara içip gazete okuyordu. Beni görünce gazeteyi katlayıp masaya koydu.

"N'aaptın oğlum sen?"
"Ya dikkat ettim bayağı aslında da arada bir iki kahve falan içtim tabii,
çok mu kötü olmuş hemen?"

"Dişi demiyorum ulan," diyerek önüne koyduğu gazeteyi uzattı. Ekonomi sayfasındaki haberde Kafkaskı Haldini...

aldığı kararlar ve atılımlarla batma noktasına geldiği, borsadaki hisseleri-
nin tahtasının kapatıldığı, şirketin iflas emrına...

olduğu yazıyordu. Özellikle şirket yöneticilerinin rotasyonla sürekli yer değiştireceği kararı bir çok tepe yöneticisini...

darlar da panikle hisselerini satmaya başlamıştı.

"Anayasa kitapçığı mı fırlattın lan adamların şirketine? Bu işle bir ilgin var mı doğru söyle?"

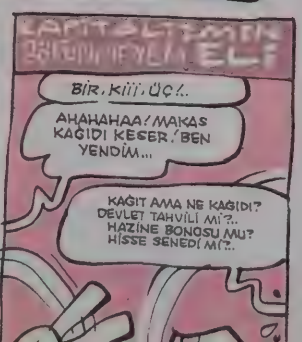
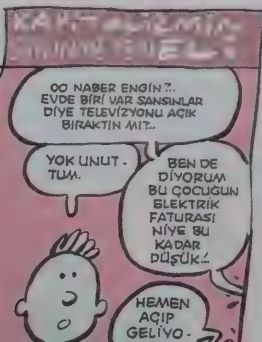
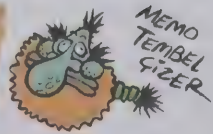
"Ya yok be. Benim dediklerimi yapmamışlar ki zaten," dedim. "Erkan Abi'yi işe alsalardı böyle olmazdı. Erkan Abi'ni..."

SON

SON

DINDİRİDİN

Barış UYGUR

KARİYER BASAMAKLARI 4

Çıkan kusmın özeti: Fırat Budacı'nın muayenehanesinden dönerken Mecidiyeköyde sigara içmek için sığındığı bir plazanın gölgesinde binada çalışan iki kişiyle ayak üstü geiyik çevirmiştim. Adamlar benim de orada çalıştığımı zannetmişlerdi, ben de düzeltmeye fırsat bulamamıştım. İki gün sonra yine aynı adamlara rastlayınca esir olsun gülelim diye içine inovasyon ve sinerji kelimelerini bol bol yerleştirdiğim İK eki cümleleri kurmuşum ama hem söylediklerimi ciddiye almış hem de beni müdürleri Pervin Hanım'la bile tanıştırmışlardı. Daha da saçması, müdürleri de benimle müsait bir vakitte görüşmek istiyordu. Olanları anlattığım Fırat önce kızıp dalga geçse de ricamı kırmayarak bana yarın evden kiravatı getirmeyi kabul etmişti.

Budacı dişlerimi temizlerken ben de hayâl kuruyordum. Belki süper bir fikir verecektim ve kendi hâlinde bir aile holdingi, ansızın kârını üçe hisse değerini beşe katlayacaktı. Bir kaç gündür iş dünyasında bir efsane olma yolunda adım adım ilerliyordum. Kağıdında ağzımda puro, üstümden smokinle poz verdiğim ekonomi dergilerinden benden "İş Dünyasının Dahi Çocuğu" diye bahsedilecekti belki de. Keşke yıllar yılı haytalık peşinde koşacağım iş dünyasına girseymişim diye düşündüm. Yarın saat sonra dış temizliğim de bitmiş, ceketi, gömleki, kiravatlı bir insan olarak Fırat'ın muayenehanesindeki küçük mutfakta oturmuş sigara içiyordum.

"Hah, aferin," dedi arkamdan içeri giren Fırat. "Oğlum yeni temizledim dişlerini söndür o sigarayı. Kiravatı da kirlenme ha, haftaya düğüne gideceğim, lâzım." "Dikkatli bak lan," dedim elimdeki sigarayı göstererek, "Elektronik sigara bu." "Onda da var partikül, aerosol değil mi o?" "Olur mu canım, buhar bu," dedim bilmiş bilmiş. "Kimya dersinize Adnan Hoca mı geliyordu oğlum sizin? Gerçek bir sözcülsin resmen." "Ya tamam ben kıyıyorum şimdi." "Kaş kaçırma öğle tatilini plazadakiler seni bekliyordur. Orada ciddi ciddi işe girmeyesin sakın?" "Tekliflere açığım." "Ulan valia beklenir. Bir de gidip CEO oluyormuşsun yanlışlıkla... Bana bak, öyle bir şey olursa beni de yanına aldrı lan, CEO yardımcısı falan bir şey yap. CMO yap ya da Şiif Medikal Ofisir?"

Fırat'ın iğnlemeleriyle uğraşacak vaktim yoktu. Hem CEO yardımcısı olarak aklımda elbette Erkan Can vardı zira Erkan abi girdiği her ortamı nesnelendiren, pozitif enerji yayan bir adam olduğu için şirkette artan pozitif enerji üretme de yansıyacaktı bence.

Hem plaza arkadaşlarım hem de Pervin Hanım plazanın önündeydiler. Yanlarına gelince, "Hah biz de tam sizden bahsediyorduk Barış Bey," dedi Pervin Hanım. "Oo baksana Barış Bey elektroniğe geçmiş abi," diye takıldı Cengiz. "E abi adam inovasyon adamı," diyen Tunc'a biraz sert bir şekilde bakınca ikisi de sustular. Benim hedefim idareci olan Pervin Hanım'dı. Zaten o da lafı ağzımdan alarak "Barış Bey, bir kahve içelim mi beraber," diye teklif etti.

İki bina yandaki Starbucks'a girerek oturduk. Sırf Pervin Hanım'a eşlik etmek için ben de duble espresso istedim. Fırat Budacı dış temizliğinin üzerine kahve içtiğini görse çok kızardı.

Heyecanla şirket için kafamdaki fikirleri anlatmaya başladım. Bir kere holdingin elektronik komponent distribütörlüğünü geliştirmesi, özellikle sensör teknolojisinde kendi patentiyle imalat gerekiyordu. Holdingin...

"Ya tamam ben çikorum şimdi."
"Kah kaçırma öğle tatilini plazadakiler seni bekliyordur. Orada addi addi işleri
girmeyesin sakın?"
"Tekliflere açığım"
"Ulan vallo beklenir. Bir de gidip CEO oluyormuşsun yanlışlıkla... Bana bak,
öyle bir şey olursa beni de yanına aldir lan, CEO yardımcısı falan bir şey yap.
CMO yap ya da Şiif Medikal Ofisi?"

Fırat'ın iğnlemeleriyle uğraşacak vaktim yoktu. Hem CEO yardımcısı olarak aklımda elbette Erkan Can vardı zira Erkan abi girdiği her ortamı neşelendiren, pozitif enerji yayan bir adam olduğu için şirkette artan pozitif enerji üretime de yansıtacaktı bence.

Hem plaza arkadaşlarım hem de Pervin Hanım plazanın önünde idiler. Yanlarına gelince,

"Hah biz de tam sizden bahsediyorduk Başş Bey," dedi Pervin Hanım. "Oo baksana Başş Bey elektroniğe geçmiş abi," diye takıldı Cengiz. "E abi adam inovasyon adamı," diyen Tunç'a biraz sarış bir şekilde bakınca ikisi de sustular. Benim hedefim idareci olan Pervin Hanım'dı. Zaten o da lafı ağzımdan alarak "Başş Bey, bir kahve içelim mi beraber," diye teklif etti.

İki bina yandaki Starbucks'a girerek oturduk. Sırf Pervin Hanım'a eşlik etmek için ben de double espresso istedim. Fırat Budacı dış temizliğinin üzerine kahve içtiğimi görse çok kızardı.

Heyecanla şirket için kafamdaki fikirleri anlatmaya başladım. Bir kere holdingin elektronik komponent distribütörlüğünü geliştirmesi, özellikle sensör teknolojisinde kendi patentliyle imalat gerekiyordu. Holding içi sinerji amacıyla taşımacılık alanında faaliyet gösteren şirketin ihtivaclarına yönelik sensörler geliştirilmeliydi. Diğer yandan madem çimento ürettiyorduk neden kalıp beton sektörüne kayıtsız kalıyorduk ki? Ayrıca sinerji için holding şirketlerindeki bütün tepe yöneticileri rotasyonla bütün şirketlerde görev yapmalı, her şirket diğerinin çok yakından tanıyarak sinerjiyi bir üst seviyeye taşımalıydı.

Pervin Hanım anlattıklarımı ilgilie dinledi ve hatta not almaya başladı. Artık tam gaz gidiyordum.

"Ayrıca," dedim, "Örneğin Erkan Can'ı bilirsiniz, onu holdingte CEO yardımcısı yapmak, tüm çalışanların motivasyonunu artırır."

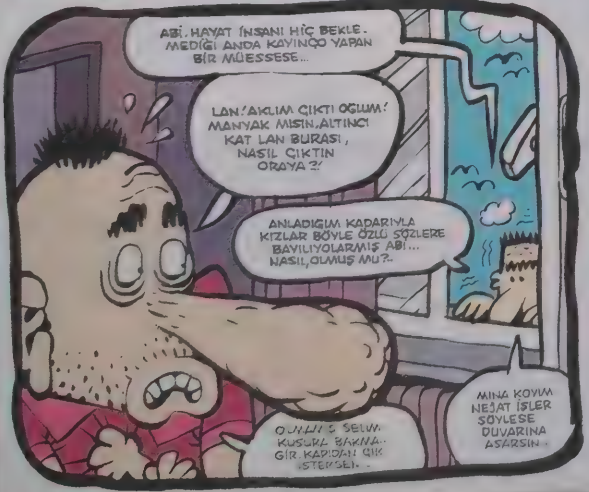
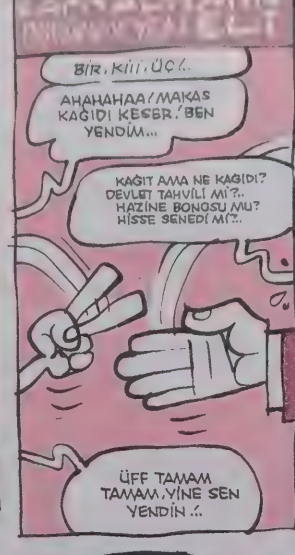
Önce duraksadı sonra birden gülererek "Ah bir an şaka yaptığınızı anlamadım. Benim Fehmi Bey'le toplantı var, acil çıkmak zorundayım, Akşam iş çıkışı plazanın gyminde olacağım, girmenizi görüselim," diyerek apar topar kalktı. İyi de benim kimlik kartım olmadığı için plazaya giremezdim ki?

Ertesi hafta ödünç aldığım kiravatu götürdüğümde Fırat Budacı muayenehanesinin küçük mutfağında sigara içip gazete okuyordu. Beni görünce gazeteyi katlayıp masaya koydu.

"N'aaptın öğlüm sen?"
"Ya dikkat ettim bayağı aslında da arada bir iki kahve falan içtim tabii, çok mu kötü olmuş hemen?"
"Dişi demiyorum ulan," diyerek önüne koyduğu gazeteyi uzattı. Ekonomi sayfasındaki haberde Kafkaslı Holding'in sadece son bir haftada aldığı kararlar ve atılımlarla batma noktasına geldiği, borsadaki hisselerinin tahtasının kapatıldığı, şirketin iflas erteleme davası açma hazırlığında olduğu yazıyordu. Özellikle şirket yöneticilerinin rotasyonla sürekli yer değiştireceği kararını bir çok tepe yöneticisinin istifasına yol açmış hissedarlar da panikle hisselerini satmaya başlamıştı.

"Anayasa kitapçığı mı fırlattın lan adamların şirketine? Bu işle bir ilgin var mı doğru söyle?"
"Ya yok be. Benim dediklerimi yapmamışlar ki zaten," dedim. "Erkan Abi'yi işe alsalardı böyle olmazdı. Erkan Abi olsa..."

SON

"Bırakın da deliliğimi benim
Aklımı alanları getirin."
Binbir Gece
Masalları'ndan

● Memleket emir ve
kibirlerinize hazırdır
Başkomutanım!..

● Çok şükür engellendi, püskürtüldü
askeri darbe girişimi. "Sivil darp" da gün
gelir, biter inşallah. Çoğunluk farkında olmasa da,
azınlığa dayatma günbegün yaşanan darbe...

● 15 Temmuz: Mehmetlerin Mehmetçiği ling
ettikleri gece...

● Seyahate çıkan bir kişi, evini o süre içinde bir
sanatçı arkadaşına bırakır. Ve döndüğünde ne
görür: Evindeki her şey ama her şey, eldiveninden
merdivenine, alimünyum folyo ile sarılmıştır!
Duyduğumda "pes" dedim.
Derviş sabrına sahip bir
deli ruh. "Sanat" desek
başımız ağrımaz...

● Piiii: Orhan
Yazıtları'nda "Şimdi efendi olma zamanı"
cümlesi geçiyo...

● Bir arkadaşımın loş ışıkta, arabada tanıştığı
kıza "Avusturyalı bütün kızların gözlerin senin
gibi güzel mi" diye iltifatta bulunması, kızın
somurtması, nihayet tam aydınlığa çıkıldığında

kızın şaşı olduğunun anlaşılması. Başlamadan biten
ilişkiler, no: üçyüzmilyardört!

● Bebeklerin istedikleri bir nesneyi (başka
nesne verilince) hızla unutuplarına
üzüleyim mi, imreneyim mi,
bilmiyorum...

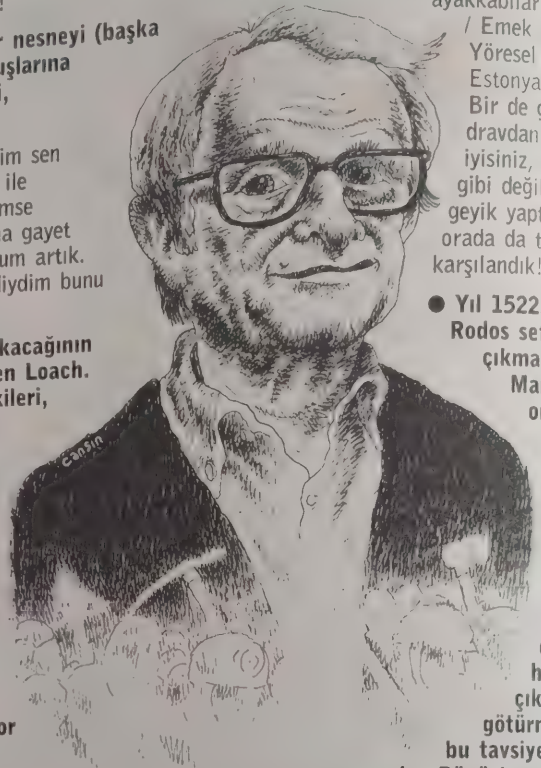
● Tavlada, başlangıçta diyelim sen
4 atıyorsun, rakip 2, sen 4-2 ile
başlıyorsun oyuna. Böylece kimse
çiftle başlamamış oluyo. Bana gayet
hakkaniyetli geldi, uyguluyorum artık.
Esasen yıllar önce de öğrendiydim bunu
ama n'olduysa unuttum...

● İngiltere'den "adam" çıkacağının
yaşayan delili yönetmen Ken Loach.
Bıkıp usanmadan en diptekileri,
harabat ehlini anlatan bir
sanatçı. Sabır ve estetik,

Loach'ın
dehasının
kimyasını
oluşturuyor.
O, bu diye
ayırıyorum;

külliyyatını, hem de vakit
kaybetmeden izlemeli.
"Bir hikayeyi, anlatması
güzel diye değil, dinleyene
gerekli diye anlatırım" diyor
aziz Loach...

"Kültür" ve "Spor"un aynı
bakana teslim edildiği ülkede ne
kültür gelişir, ne de spor...

● Geçen hafta yazdığım Estonya Notları'nda bir
satır eksik çıkmış: "Yöresel" diye satılan
ayakkabıların altında "Samun
/ Emek 15" yazıyordu.
Yöresel olduğu doğru fakat
Estonya'ya bir hayli uzak.
Bir de gittiğimiz bir kafeye
dravdan "Siz estonlar çok
iyisiniz, letonlar hiç sizin
gibi değil!" diye klasik
geyik yaptık, hayrettir
orada da tebessümle
karşılandık!

● Yıl 1522. Kanuni,
Rodos seferine
çıkmadan evvel
Marmaris'e gelir
ordusuyla beraber.
"Yörük Fatma"
diye de bilinen
ermiş Sarı
Ana'yı ziyaret
edip sefer için
tavsiye alır. Sarı
Ana "Armutalan
beldesinde meyve
çalan askerler var,
haramla sefere
çıkılmaz, onları
götürme!" der. Kanuni
bu tavsiyeye uyar ve Rodos'u
alır. Dönüşte uğradığı Sarı Ana,

...elat etmiştir. Halen türbesinde uykuda...

• "Yorgun musun" diye soruyor müşteri, "Yorgunluktan ölmek üzereyim" diyor garson, "Kafeni getir, öyle öl!" diyor zaliminoğlu...

• Televizyonda yöre yöre dolaşan bir program. İsparta'dalar. Yörenin kızlarıyla konuşuyor "kentli" sunucu. Kızlar gayet güzel, şivesiz konuşuyorlar. Peki akabinde sonucu ne dese iyi: "İşte böyle datlı datlı kızlarımız va!" Bu ne sırnaşıklık, nasıl bi tepeden bakış böyle.

"Aile henüz gelmiş değil mi?" gibi söz de var.

• Hiç sebep yokken, kürdanı dişime soktum, kıldı. Sonra kürdanın kalaniyla o ucu Durdurdu yerde, kendini doğrulayan kehanet

• Falmı sakızları da küresel çılgınlıktan nasibini almış bulunuyor. Maniye gel: "Onu bezdiremezsin sen Anlıyor tam altı dilden / Hem maaşı hem imyü güzel / Şaka değil o bir çevirmen." (Bu maniye bana altı dilde yazıp yollayan ilk kişiye kitabımı imzalayacağım!)

• Bir başka kafa mı yaşamak istediniz? O halde Brilliant Padaskova'dan "Beynimir Meni"yi

• Mukaddes, annemin adı, Ruhi, babamın adı. Ulvi hissiyatının cılız olması hiç mümkün müydü benim!!

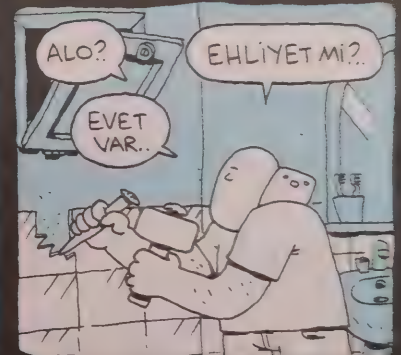
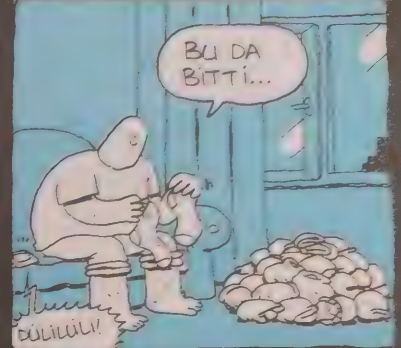
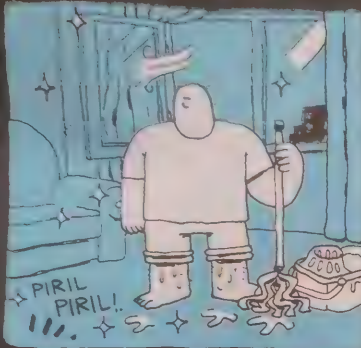
vedatozemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

ders

nisanhakan

"kendimi
durduracağım
değilim"

Fırat Budacı

AL SENİN OLSUN HENRY

2038 - İstanbul

Seferihisar'a yerleşme fikri karımdan geldi. Seferihisar, "slow food" akımının uzun yıllar önce uygulanmaya başladığı geriatrik bir sahil kasabası. Geviş getirerek uzun uzun çiğneyen (slow mouth) yaşlılar için harika bir yer! Kalbinde iki stent taşıyan 62 yaşında bir adam olarak zaten yavaşlayan hayatımın iyice yavaşlaması

bir an bana da mantıklı geldi. Seferihisar'a yerleşirsek, dudaklarımızı titreterek hayatımın son rakamlarını içecek, şapkamı takip uzun yürüyüşlere çıkacak, karpuz eme eme ölüme yaklaşan bedenimi kolsuz tişörtlerle gençleştirilecek, bahçemizde boy veren ortancaların torun kafası büyüklüğündeki çiçeklerini okşayacak ve en önemlisi İstanbul'da geceyarıları balkon köşelerinde gizli gizli içtiğim sigaraları, yakalanma korkusu olmadan uzun yürüyüşlerim boyunca gönülmüce tüttürebilecektim. Amacım efendi gibi emekliliğimi yaşamaktı. Normalde bana sunulan teklifleri huysuzluk silahıyla delik deşik eden biri olarak, Seferihisar teklifine olumlu yaklaşmam karımı bir hayli şaşırttı. Vakit kaybetmeden bölgede uygun bir yazlık aramaya başladık. Denize oldukça yakın bir sitede düşüş bir ev bulunca da fırsatı kaçırmadık. Yeni hayatımı bana zehir edecek Bernard Henry'nin orada (hemen banımızdaki evde) yaşadığını bilsen, "Otur oturduğun yerde!" der Seferihisar'ı kesin bir dille reddederdim.

2039 - Seferihisar

Yine benden erken uyanmış. Ne kadar erken kalkarsam kalkayım, benden daha erken kalkmayı başarıyor. Şuna bakın; koşmuş, düşünmüş, kahvaltısını yapmış şimdi de verandada kitap okuyor (aynı sitede olmamıza rağmen nasıl yaptırdıysa artık onunki veranda, bizimki bildiğin fayanslı balkon). Yan komşum Fransız vatandaşı Bernard Henry'den söz ediyorum. Seferihisar'a taşınalı iki ay oldu ve iki aydır Bernard'ı seyretmekten bir türlü kendi emekliliğimin tadını çıkaramıyorum. Beni görünce, "Günaydın," diyor kırık Türkçesiyle. Sanki yeni fark etmiş gibi sesin geldiği yöne dönerek, "Günaydın Bernard, erken-cisin," diyor. "Evet, erken seviyorum, çünkü buraya yerleşmek için çok geç kaldım," deyip edebi gülüyor.

Her sabah aşağı yukarı bu çapta bir iletişim gerçekleşiyor aramızda. Bazen, yabancıları kendi ülkelerinden bilgilerle tavlarken kendini yüceltmek isteyen insanlar gibi, Baudelaire'den, Sartre'dan, Proust'tan falan söz açmayı düşünüyorum ama çok pis unutmamışım edebiyatı. Bernard, okey taşı dizen, karpuz emen, cıpura seven, et geveleyen, pazarı öven, marketi yeren, birbiriyle tansiyon yarıştıran, doktor övgüsü ve yergisi arasında günden güne buruşan kendi ulusumun emeklilerinden mahrum bıraktı beni. Dümdüz bir emeklilik hayali kurarken hayatımıza bir tür reklam emekliliği soktu. Sabahları daracık şortuyla koşarlardan geliyor; öğlenleri şekilli gözlüğüyle dev kitaplara dalıyor; akşamları verandasında koklaya koklaya şaraplar içiyor. Verandasından taşan yaşama sevinciyle bana yaşam alanı bırakmıyor şerefisz. Karım, Bernard Henry'den çok memnun. Açıkça itiraf etmeliyim ki onun bu memnuniyeti benim Bernard'a olan duygularımı daha da zora sokuyor. Aslında ben Bernard'ı idare ederdim de, karım gerçek bir

dünya vatandaşına, gerçek bir moderne, gerçek bir hümaniste, hayattan haz alan ve veren gerçek bir centilmene denk geldiği için coştukça coşuyor. Benim canım en çok buna sıkılıyor.

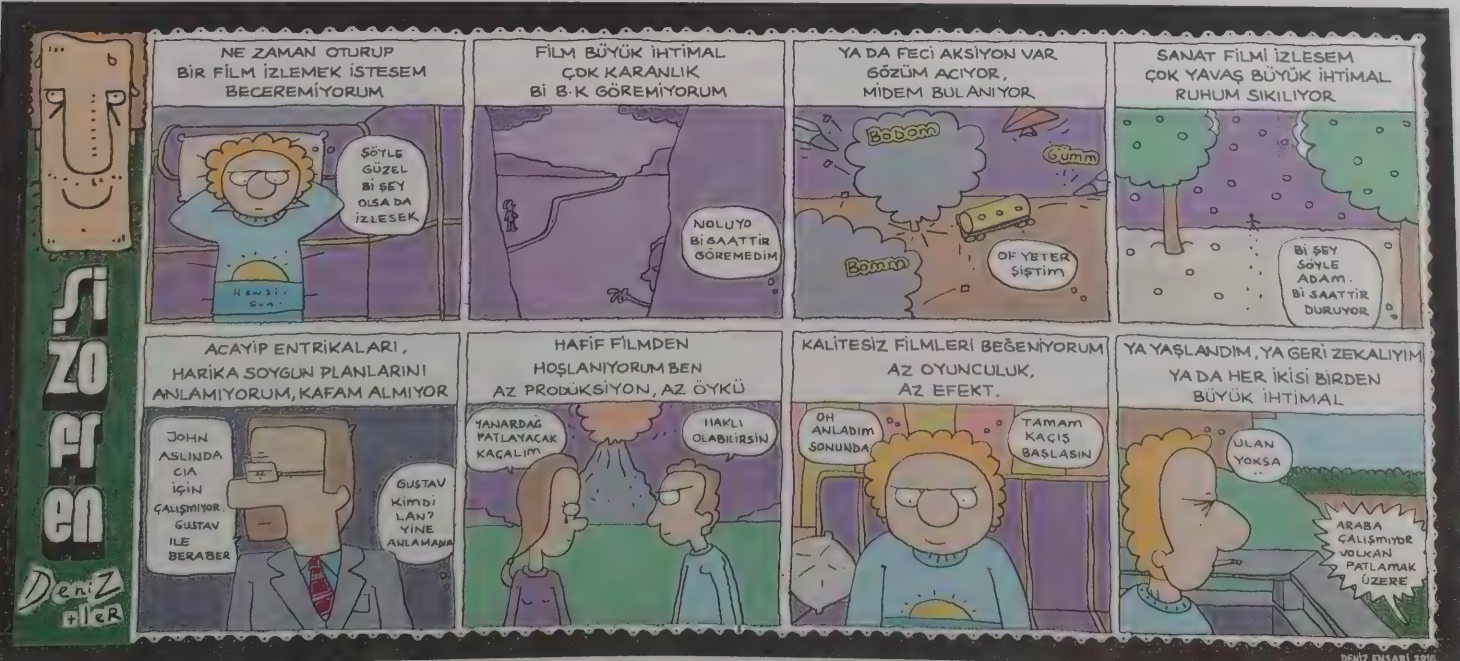
Karımın Bernard'ı ideal emekli erkek olarak gördüğünü biliyorum. Bernard'ın pek benimkine benzemeyen (emekli olmamakta direnen bir vücutta, sporcu ve entelektüel kimliğini ortaya seren kreasyonuyla, güldüğünde 25 yaş ısıltısı saçan dişleriyle şekillen) emeklilik hayatını dikkatle ve hayranlıkla izlediğinin farkındayım. Ondan bahsederken "yalnız çok iyi bir insan" deyişinin altında yatan gizli aşk, buruşuk boğazıma bir yumruk gibi takılıyor bazen. Karımı hâlâ çok sevdiğimi iddia edemem, ama hiç beklemediğim bir dönemde aniden bastırın bu gizli aşk karşısında öfkeyle karışık bir kıskançlıkla kapılıyorum. Bernard'a ayrı, karıma ayrı sinirleniyorken, ikisini bir arada gördüğümde kendi yaş grubumda tansiyon rekorları kırıyorum. Maşallah Ber-

nard da karımın ilgisinden çok memnun. Verdikçe veriyor Avrupalılığı.

İşler gün geçtikçe karışıyor. Bernard, son zamanlarda verandasından sık sık bizim balkona doğru "hadi gelin" anlamında elindeki şarap şişesini sallamaya başladı. Karımın şişe sallayan bu adamı her seferinde sevinçle karşılaması (bir keresinde ellerini çırpıyordu) durgun beynimde ufak öfke patlamalarına yol açıyor. Üç ay içinde Bernard'ın en yakın arkadaşları konumuna gelirken, bu arkadaşlık dolayısıyla kendi ulusumun emeklileri arasında iyice gözden düştüğümü hissediyorum. Sitede yaşıtlarım arasında, "Karısı pek rahat, Fransız'ın evinden çıkmıyor maşallah, adam biraz saf herhalde..." türü dedikodular döndüğüne eminim. Bu iş böyle yürümez diye düşünüyorum ama nasıl bir çözüm bulacağımı da bilmiyorum.

Dün akşam, artık haftada en az üç kere tekrarlanan "verandada şarap" teklifini "Yorgunum yatıcam" gerekçesiyle reddettim. Karımın, "E ben gidiyim o zaman, ayıp olur şimdi," demesiyle, emekliler tarihinin en yüksek tansiyonuna şahit oldu Seferihisar. Öfkemi zar zor zapt edip, "Sen bilirsin," dedim. Bütün gece verandadan gülme sesleri geldi. Gece saat 10'a doğru Fransız şansonları çalmaya başlayınca, yattığım yerden "Lan yoksa sakın 'slow dance' geliyor olmasın!" diye düşündüm. Kalkacak halim yoktu. "Bernard ayıp oluyo ama..." diye mırıldandıktan sonra uyumuşum.

Sabah saat 6'da uyandım. Bir süre uyuyan karımı seyrettim. Dün gece dans etmiş olabiliyor muydu gerçekten? Karım hakkındaki şüphelerim, buradan (Seferihisar'dan, Bernard Henry'nin yanından, bu boka emekliler coğrafyasından) çekip gitme arzumu iyice körüklüyordu. Bernard Henry, hayranlık verici o müthiş hayat ritmi ve karımın yanaklarını al al eden kaliteli şaraplarıyla hayalimdeki emeklilik düzenini alt üst etmişti. Hayatımı, yaşadığım sevgi noksanlığına rağmen karımı gözden çıkarmadan, sinsi bir biçimde düzene koymuşken, kısaca kendi işime bakacakken nerden çıkmıştı bu Bernard denen herif? Buraya taşınırken en fazla kendi arkadaşlarıyla okey çevireceğini sandığım karım gittikçe gençleşiyordu. Seferihisar şartlarında görüp görebileceği en yakışıklı erkek olan Sözcü yazarı Uğur Dündar'ı okuyup "cık cık cık" diye kafa sallayacağına, Bernard Henry ile yan verandada "gak gak" diye kahkahalar atıyordu. Dün geceyi düşününce bir kere daha öfkeyle doldu içim. Kalkıp sessiz olmaya gayret ederek eşyalarımı topladım. Odadan çıkmadan önce son bir kez karıma bakarak vicdanımı kontrol ettim. Temizdi. Ona bakarken herhangi bir duygu oluşmuyordu içimde. Balkona inip verandaya yan göz attım. Bernard ortarlarda yoktu. "Bu sefer ondan daha erken kalktım," diye sevinmişim ama ne yazık ki yolda karşılaştık. Koşudan dönüyordu. "Hayrola Fırat!" dedi. Herhangi bir muhabbet belirtisi göstermeden sert bir biçimde, "İstanbul'a dönüyorum," dedim. "Daha sonra emekli olucam."

ERSİN
KARABULUT

SANA DAHA İLK
GÜN SÖYEDİM...ANNEM
EVİ TERKETMEDİ.

ONU DAYIM
ÖLDÜRDÜ...
TİPKİ BABAMI
ÖLDÜRDÜĞÜ
GİBİ...

ABIM GIDNCE N'HAVET HUZUR GELD' EVANIZE... DAYIM ADI BRIDIR BUVA BAKAR NAKSILGANI YEMLE GUM VERIR. DAHA NAKPACAK NANKORLUK ETMEYE GEREK YOK.

BI BARMAK DAHA ISTIYO MUSUN?

VALLA YERIM DAYI VARGA...

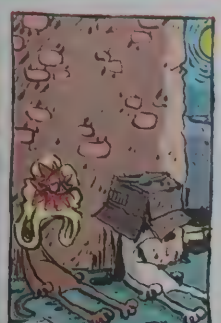
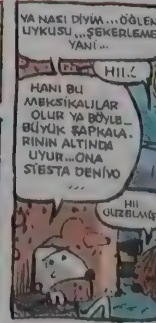
VAR VAR UZAT TABAKSINI...

HAA, PEKI BITTI MI?

HAA, PEKİ BİTTİ Mİ?
HAYIR... DAYIM BU EVİN BAŞINDA OLDUĞU SÜRECE
BİZİ ÇEKEMEYEN KOMŞULARIMIZ HER ZAMAN OLUCAK
GATLASINLAR, BİZ BÖYLE İYİYİZ

MR SIN
KARABULUT

DAYIMI O HALDE GÖRÜNCE POLİESTERİN BİR İÇİ ACID ÖNE DİYİM...

Ölmeden önce organlarını bağışlayarak
4 kişiye umut oldu ancak öldükten sonra
zombi olup 5 kişi yedi.

HİCBİR KADININ ASLA HAYIR DİYEMEDİĞİ ADAM...

gelen kutusu

Emirhan SERVEREN

TEDBİLİ KİYAFET NASIL BULUNDU?

GAME OF THRONES'A BAŞLADIM, ÇOK GÜZELDİ, İNŞALLAH SHERLOCK'A DA BAŞLAYACAM...

İstanbul'daki tüm türbelerde dua ettim, adak adadım ama hâlâ evlenemedim, bu gidişle evlenemez, sem bile iyi bir mümin olucam...

Servet TURAN

ÇAĞIMIZIN GÖZDE MESLEĞİ: APLİKASYONDAN PARA KAZANMAK.

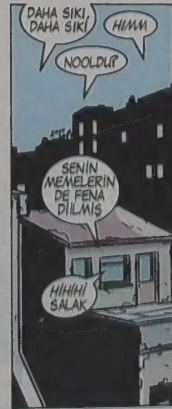
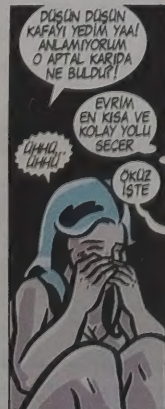
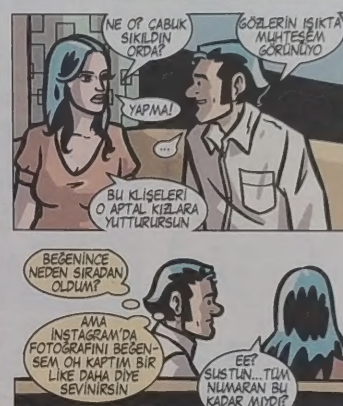
Uğur AKSOY

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Çoğu ilişki,
deniz kestane-
siyle dolu denize
girmeye benzer.
Çok iyi yüzücü
olsan da eninde
sonunda kıyıya
ayaklarını
basacaksın. Ve o
acıyı ayak
tabanında
tadacaksın. Bir
kaç gün topalla-
yarak gezip
denize bakarken
o seni çağıra-
cak. Dayana-
mazsın, çünkü
su çok güzel.

